

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי ד' אלול תשע"ט | דף היומי בבלי: כריתות יד.

דף היומי בהלכה: מסעיף ג' עד תחילת סימן ת"כ.

מוסר: שמירת הלשון פרק י' 'ואמרו חז"ל' עד סוף פרק י'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער הבחינה פ"ד 'והשביעית' עד פ"ה 'ואחר כן ישיב אל ליבו'

"הקב"ה יהיה בחתונה הזאת" | 30,000 איש צפויים להשתתף במעמד הסיום המרכזי של 'דרשו' בארה"ב | שלושה ויתורים תמורת 'טסט' ראשון | 1715

על דא ועל הא

אני רואה את הצעירים הללו איך הם נכנסים לעניין הזה עם כל הכוח ואומר לעצמי 'הלוואי ואנחנו ככה נקפיד'

הרב ישראל דחבש, פעיל בכיר באחינו, מסביר מה גורם לצעירים שעדיין אינם שומרי תורה ומצוות, להגיע לבתי הכנסת לאמירת סליחות בחודש אלול

יעקב א. לוסטגמן

"אתה צריך לראות איך הם צועקים בהתלהבות את ה'בדיל ויעבור'", הוא מספר בהתרגשות. "איך הם שרים את הפיוטים השונים, עם כל הלב, עם כל הנשמה. אין דבר מרגש יותר מזה". יש סליחות אצל הרב אלבו, בישיבת 'אור החיים', הרבה צעירים מבקשים שנסייע להם להגיע דווקא לשם, כי הסליחות שם הן באמת משהו מיוחד ויוצא דופן. רבים מגיעים גם לסליחות אצל הרב דניאל זר אחרי השיעור בימי רביעי, כשלפני התיבה עובר הגאון הצדיק רבי יעקב עדס. איזו התרוממות הרוח, איזו התרגשות אוחות בקהל כולו. זה משהו שאי אפשר לוותר עליו". ומה באמת מושך אותם לאמירת הסליחות? לרב דחבש יש תשובה מאוד פשוטה:

"הלב! הלב הוא זה שמושך אותם. הניצוץ היהודי מתעורר בחודש אלול אצל כל אחד, גם אצל מי שלא שומע שיחות מוסר מהמשגיח בישיבה. כולם מרגישים התעוררות, לא כולם עושים עם זה את הפעולה המתבקשת, אבל צעירים רבים כן עושים זאת. הם באים לבית הכנסת לאמירת סליחות, ופשוט לא יכולים להפסיק".

הרב ישראל דחבש, פעיל בכיר בארגון 'אחינו', זוכה לקרב מדי שנה מאות נערים צעירים לאביהם שבשמים. אחרי שעות הלימוד שלו בכולל, יוצא הרב דחבש למדרשות, לבתי הכנסת וגם לריכוזים שונים ומשונים של בני נוער, ובסייעתא דשמיא עם הרבה מאוד קסם אישי, הוא מצליח לפתוח את עיניהם ואוזניהם לשמוע את דבר ה' זו הלכה.

פנינו לרב דחבש כדי לקבל הסבר לתופעה בה עסקנו אתמול: נהירה המונית של בני נוער שאינם שומרי תורה ומצוות עדיין, לבתי הכנסת בחודש אלול, לאמירת סליחות כמנהג בני עדות המזרח.

"מדובר בתופעה שפורחת מאוד בשנים האחרונות. אפשר לראות בכל בית כנסת בני נוער שמגיעים לאמירת סליחות. זה מאוד מרגש לראות אותם כך מתפללים מכל הלב, איך הם מתחברים לאמירת הסליחות, לבקשת התחנונים מלפני מלך מלכי המלכים שיחוס וירחם עלינו, שיפנה לעלבון במקום עוון, ויסיר מעלינו כל חטאת.

גלותם לחזור בתשובה, איך? הוא כותב שיש שתי אפשרויות: או שיעמידו עליהם מלך קשה כמו המן שלא תהיה להם ברירה אלא לחזור בתשובה, או שהקב"ה יערה עליהם רוח טהרה ממרום, וזה יקרב אותם לתשובה. בדור שלנו אנחנו מרגישים ככה, הקב"ה מערה עלינו רוח טהרה ממרום. אנשים ממש רוצים להתחזק, לא מוותרים. אני רואה את הצעירים הללו איך הם נכנסים לעניין הזה עם כל הכוח ואומר לעצמי 'הלוואי ואנחנו ככה נקפיד'. הם מקפידים על קיום ההלכות הידועות להם, באים, מתחזקים, שואלים שאלות ורוצים להתחזק. ואם זה אומר שהם צריכים ללכת לומר סליחות אחרי חצות הלילה, כשמחר הם צריכים לקום כרגיל ללימודים בבית הספר, זה לא מה שימנע מהם להגיע לסליחות. לא משנה השעה, לא משנה כלום, העיקר לבוא ולהתקרב אל ה'!".

זה מתבטא גם בעבודה שלכם? אתם רואים יותר בני נוער שמתעניינים ביהדות בחודש אלול?

"בוודאי. שיעורי התורה במדרשות מלאים עד אפס מקום בימים אלו. יש נהירה המונית לבתי הכנסת, תפילת מנחה וערבית בציבור, פניות גוברות ל'אחינו' בשלל הדרכים והצורות ליצירת קשר, שולחים מיילים לרבנים המשיבים, ומבקשים עזרה והכוונה במה יש להתחזק ואיך עושים זאת בפועל. עולם התשובה נכנס לפעילות אינטנסיבית בחודש התשובה. זה חוזר על עצמו מדי שנה, ואני שמח לבשר לכם שבכל שנה אנחנו רואים שהתנועה הזאת הולכת ומתחזקת יותר ממה שהיתה בשנה הקודמת ובשנים עברו".

לרב דחבש יש הסבר לתופעה: "כתוב בפסוק 'וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם'. אומר הרמב"ם שעתידים ישראל בסוף

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חדשות דרשו

התרגשות וציפייה לקראת מעמד סיום הש"ס הגדול והמרכזי של 'דרשו' בארה"ב, שיתקיים אי"ה באולם האירועים הענק 'פרודנשל סנטר' שבניו ג'רזי, המכיל 30 אלף מקומות ישיבה

המעמד האדיר יתקיים ביום א' פרשת יתרו י"ד בשבט | הרב אהרון גביוף מנכ"ל 'דרשו' ארה"ב: "ההכנות למעמד כה גדול מעידות על ההתפתחות חסרת התקדים של דרשו ברחבי ארה"ב"

יהודים שהם חלק מהתנועה התורנית המהפכנית והכובשת של 'דרשו' ברחבי העולם, שמחזיקים בלפחות אחד מסדרי הלימוד והמבחנים בשלל המסלולים השונים בתלמוד או בהלכה. "משפחת דרשו גדלה בשבע השנים האחרונות בצורה בלתי נתפסת" אומר הרב אהרון גביוף מנכ"ל 'דרשו' ארה"ב. "אם לפני שבע שנים עשינו סיום הש"ס קטן יחסית, השנה מדובר במעמד סיום הש"ס הגדול ביותר מבין מעמדי דרשו. אין ספק שזה ממחיש עד כמה התנועה התורנית המהפכנית ששמה דרשו, הפכה לתופעה כלל-יהודית שרבות נוטלים בה חלק. אין דבר מרגש מלראות עד כמה דווקא בדור הזה יש כזה צימאון לתורה הקדושה". מארגני המעמד מביעים סיפוק מכך שהאולם שנבחר

בעשורים האחרונים מוביל ארגון 'דרשו' פעילות עניפה ברחבי העולם היהודי לעידוד וחיזוק לימוד הדף היומי, הן בבלי והן בהלכה. לקראת סיום הש"ס בחורף הקרוב, 'דרשו' - הארגון התורני הגדול ביותר בעולם, יערוך לראשונה מעמד סיום אדיר לכבודה של תורה בארה"ב, זאת במקביל לעשרות מעמדי סיום מפוארים שייערכו בארבע יבשות על פני הגלובוס. מעמד הסיום הגדול והמרכזי יתקיים אי"ה ביום ראשון פרשת יתרו, י"ד שבט, וצפויים להגיע אליו בעז"ה רבנים ונציגי קהילות מקנדה ומארצות שונות בצפון ובדרום אמריקה, לצד אלפים רבים מתושבי ניו יורק, ניו ג'רזי, ונציגים מכל רחבי ארה"ב. למעמד הגדול שיתקיים באולם רחב ידיים בעיר נוארק שבניו-ג'רזי, יגיעו כ-30 אלף משתתפים, מסיימי הש"ס, רבבות

ולקהילותיה. הנהלת דרשו העולמית אישרה לקיים מעמדי סיום לאורך שבע השנים האחרונות ב-12 מדינות שונות ובהשקעה כספית אדירה.

הוכח - אומרים בהנהלת דרשו העולמית, כי בכל מקום שבו מתקיים מעמד חיזוק גדול ומשמעותי לשמחת גומרה של תורה, הדבר מביא לחיזוק גדול מאד לקהילה ולעיר ובעיקר מרבה את לומדי הדף היומי באופן כללי ואת נבחני הדף באופן פרטי ורבני המקום מעידים כי חיזוק גדול ומשמעותי מורגש לאחר קיומם של מעמדים אלו.

גם הפעם משוכנעים בדרשו כי מעמדי סיום הש"ס אשר יתקיימו כאמור ב-4 יבשות באופן הראוי לכבודם של לומדי התורה, יביאו להכפלת מספר הלומדים והנבחנים ולחיזוק גדול לקהילות הלומדים ולכל לל לומדי הדף היומי בעולם, אשר יחברו יחדיו למעמדי שמחה אלו לציון הסיום הגדול.

ה"פרודנשל סנטר" בניוארק, ממוקם בדיוק בין כל הריכוזים היהודיים באזור, והוא רחוק שעה נסיעה לכל היותר מכל נקודה. אם זה ממונסי, מברוקלין, או מלייקווד. המעמד יחל בשעה 18:30 כאשר השערים יפתחו לקהל הממונים כבר שעה קודם לכן.

בוועדה המארגנת מציינים כי יימכרו כרטיסים בסכומים של החל מ-10 דולר לכרטיס ביציעים, וכלה ב-500 דולר במקומות המכובדים ביותר. במהלך מעמד הסיום יושמעו קטעים מוזיקאליים מגדולי בעל המנגנים בשבחה ולכבודה של תורה, כאשר גדולי ישראל יישאו דברים ויחזקו את הלומדים שהצליחו לסיים את הש"ס וזכו להשתתף במעמד המכונן של הסיום.

למעשה, ארגון דרשו מלווה את הלומדים לאורך כל השנה. במהלך 7 שנות מחזור הלימוד של הדף היומי קיים 'דרשו' סיומים בכל רחבי העולם כאשר מדי פעם נבחרת מדינה או מקום שבו מבקש הסניף המקומי של דרשו לקיים את החיזוק הנדרש לעיר

הסיפור היומי

**היה זה באותו יום של הפגנות יוצאי אתיופיה.
הרכב נתקע בפקק במשך 3 שעות, אבל מורה
הנהיגה לא חשב פעמיים: "זו בעיה שלך",
קבע בהחלטיות, "תן לי בבקשה 300 ש"ח"**

"הקב"ה אוהב את הוותרנים"

כמאה עדים כי הקב"ה אוהב את הוותרנים יותר מכולם, ואם תוותר פה - תרוויח בגדול במקום אחר.

הוא חזר למורה נהיגה ושילם מכל הלב. יומיים לאחר מכן הוא עשה עוד שיעור נהיגה. מורה הנהיגה היה עסוק בפלאפון ולא הסתכל על הכביש. בינתיים, התלמיד שלי לא שם לב ונכנס לתוך רחוב 'אין כניסה'. מיד עצר אותם שוטר: "עבירת תנועה - דו"ח 150 ש"ח". ע"פ חוקי התנועה, במצב שכזה מי שאחראי על התלמיד הוא אך ורק המורה, הנועד לבדוק שהתלמיד לא עושה טעות, ולכן הוא זה שצריך לשלם את הדו"ח. אלא, שהמורה לא חשב פעמיים ואמר לתלמיד: "תשלם בבקשה את הדו"ח". התלמיד שלי היה בהלם, שהרי זו אשמת המורה, אך הוא לא ויתר שוב. עצוב וזועם התקשר אליי ושאל אותי האם לא לשלם לו ולעבור למורה אחר.

הקשב לי, אמרתי לו, אל תעזוב אותי, זה ניסיון מהשמים, כי לעבור עכשיו מורה ולהתרגל אליו זה עוד סיפור ארוך. אם תשמע לי - בסוף תרוויח, תוותר על ה-150 ש"ח הללו ותראה שלא תפסיד. אני יודע שכעת הרבה חושבים: 'איזה פראייר... אני הייתי תובע אותי, מוציא עליו שם רע', אבל אין ספק כי הדבר שבורא עולם רוצה יותר מהכל זה הוויתור והשלום. הוא שילם לו והמשיך הלאה.

סיפר מגיד המישרים הרב חיים זאיד שליט"א, רבה של פרדס כץ: אחד מתלמידי למד שיעורי נהיגה. והנה לפני כמה שבועות הוא ביקש ממורה הנהיגה לערוך 'שיעור כפול'. היום מחיר של שיעור נהיגה הוא בערך 130 עד 150 ש"ח, כך שהשיעור הכפול הגיע למחיר של כ-300 ש"ח. הם החלו בשיעור הראשון, ולא עוברות כמה דקות מתחילת השיעור והנה הם מוצאים את עצמם בפקק גדול - מה מתברר?... היה זה אותו יום של הפגנות כבדות בכבישים כמחאה על הסערה שהיתה עם הבחור האתיופי, כך שהם נעמדו באותו מקום במשך 3 שעות!

מי הפסיד מכך? מורה הנהיגה או התלמיד? זו שאלה הלכתית, אך אותו מורה נהיגה לא חשב פעמיים וללא רחמים קבע: "זו בעיה שלך. זה היה הזמן שלך והוא התבזבז על ההפגנה, תן לי בבקשה 300 ש"ח".

התלמיד שלי, עדין וצדיק כולו, החל להתחנן: "אבל אני לא אשם, ההפגנה לא היתה באחריותי, ואתה יודע שבקושי יש לי כסף ואני חוסך בשביל זה". אך המורה בשלו: "תן את הכסף, או שלא ממשיכים יחד".

התלמיד שלי התקשר אליי להתייעץ. שמעתי את כל הסיפור ואמרתי לו: תראה, אינני יודע עם מי הצדק, אבל דבר אחד אני בטוח יודע, והוא - כי הכי טוב לוותר ולהעביר הלאה. יודע אני

פונה הטסטר לתלמיד ואומר לו: "תשמע בחור יקר, היה לך הרבה טעויות בטסט הזה: לא הפעלת איתות כמה פעמים, לא הסתכלת היטב לצדדים, והערתי לך הרבה פעמים - כך שאיך שנהגת אין סיכוי שעברת. אבל אני חייב לומר לך שנדייר למצוא אנשים כמוך שמוותרים בשביל השני ועושים הכל בשביל השלום. לכן דע לך, כי לא היית צריך לעבור, לא בטסט הזה ואולי גם לא בטסטים הבאים, אך הוויתורים שלך מקסימים אותי ואני אוהב ויתורים ולכן אני מעביר אותך - שיהיה לך בהצלחה!".

התפעלתי מכך מאוד, לדעתי התלמיד שלי היה צריך לעבור אולי טסט שמיני, ובזכות הוויתור על הדו"ח ועל השיעור הכפול - הוא הוציא סכום קטן והרוויח סכום גדול, כי ה' אוהב ויתורים ואין אדם שמפסיד מהעברת המידות.

והנה, ביום ראשון האחרון היה לו 'טסט'. הוא נסע בצורה רגילה, ופעם אחת הוא הבחין כי רכב אחד רוצה לצאת מהחניה ולהשתלב בכביש. ע"פ החוק, לנהג הנמצא כבר בכביש בנסיעה יש זכות קדימה, אבל הוא מטוב ליבו ורגישותו פנה לטסטר ושאל אותו: "האם אתה מרשה לי לוותר לו ולתת לו להיכנס?".

ה'טסטר' שלא היה איש רגוע ועדין במיוחד אמר לו: "אני לא מבין אנשים כמוך, אם תוותר לכל העולם - מתי תגיע לבית שלך? בכביש צריך להילחם". אך התלמיד שלי הסביר לו כי הוא לא יכול בלי לוותר, ותוך כדי סיפור לו כיצד ויתר על השיעור הכפול למורה נהיגה למרות שלא היה צריך לשלם, ואף ויתר למורה נהיגה על הדו"ח שקיבלו, ושילם זאת בעצמו, כי דרכו לוותר לכולם ולהישאר בשלום.

ה'טסטר' שומע ושותק. והנה, רגע לפני סיום הטסט,

פרשת השבוע

"זמן קצר לאחר שאיבדתי את הכרתי, מצאתי עצמי ניצב לפני בית דין של מעלה. הטיתי את אזני והבנתי כי הדין שהתנהל באותה שעה עוסק בי. בבית הדין דנו האם ניתן להחזירני לעולם הזה, או שמא יש להותירני בעולם הבא. אלו צדדו לכאן ואלו לכאן"

הסיפור המדהים ששמע הגאון רבי שמחה הכהן קוק שליט"א, רבה של העיר רחובות, מפיו של פרופסור אברהם, מבכירי הרופאים בבית החולים 'שערי צדק'

הטיפול בטרם נועצו עם גדולי ישראל. רק לאחר שקיבלו את ברכתם נאותו להסכים לטיפול. מהכא להתם החמיר המצב מאד. החולה איבד את הכרתו, וסכנה חמורה נשקפה לחייו. הרופאים החלו מיד בטיפול, כאשר בני המשפחה מלווים את יקירם מן הצד בחרדה ובחשש מפני הבאות.

בסיעתא דשמיא, השפיעה התרופה לטובה, וזמן קצר לאחר מכן הזיהום פסק. מצב החולה החל להתייצב, ולאחר זמן מה הוא פקח את עיניו והביט סביבו. מסבר פניהם של בני משפחתו הוא הבין עד כמה היה מצבו חמור. ומשאך היה בו הכח לדבר, פתח את פיו וסיפר את סיפורו המופלא: "זמן קצר לאחר שאיבדתי את הכרתי והגעתי עד שערי מוות, מצאתי עצמי ניצב לפני בית דין של מעלה. בית הדין דנו ביניהם בשאלה כלשהי. הטיתי את אזני והבנתי, כי הדין שהתנהל באותה שעה עסק בי. בבית הדין דנו האם ניתן להחזירני לעולם הזה, או שמא יש להותירני בעולם הבא. אלו צדדו לכאן ואלו צדדו לכאן, המקטרגים עמדו מחד גיסא והסנגורים מאידך גיסא, ולבסוף נראה היה כי יד המקטרגים גוברת, ואני נידון להישאר בעולם הבא.

"אלא שאז נשמע לפתע מאי שם קול שהיה מוכר לי להפליא. ברגע הראשון לא הצלחתי להיזכר מאין מוכר לי הקול, אך לאחר זמן מה נזכרתי. היה זה קולו של רב בית הכנסת שבו אני

לְמַעַן תִּחְיֶה (דברים ט"ז, כ')

סיפר לי פרופסור אברהם, מבכירי הרופאים בבית החולים 'שערי צדק': לבית החולים הגיע ביום מן הימים יהודי מבוגר, אשר נתקף בדלקת ראות חריפה ביותר, שהיתה מלווה בחם גבוה מאד. מצב שכזה, בפרט לאדם בגיל כה מבוגר, יכול להוביל במהירות לכדי פקוח נפש חלילה, לפיכך מיהרו צוות הרופאים בראשות פרופסור אברהם, לתת לו תרופות חזקות המתאימות למצבו, ואכן, תוך ימים מספר החל מצבו להשתפר במהירות. לאור זאת החלו הרופאים בהכנות לשחרורו לביתו לקראת שבת הקרבה. חלפו יומיים, ולמגינת לב כולם החל המצב להידרדר. החום שוב זינק לגבהים, והרופאים חזרו לתת לחולה טיפול תרופתי אינטנסיבי. לקראת השבת הבאה שוב התייצב המצב: החום ירד, ונדמה היה כי האיש מתחיל להתאושש, אך מיד לאחר השבת - עלה החום, אף יותר מכפי שהיה קודם.

המצב החל להדאג. נראה היה כי הטפול הרגיל אינו מועיל כמצופה, וכי יש צורך בנתינת תרופה חזקה יותר, אלא שהטיפול בתרופה זו היה כרוך בתופעות לוואי קשות, ואף היה בה סיכון להחמרת המצב. על כן ביקשו הרופאים את הסכמת בני המשפחה בטרם יתחילו בטיפול. כנהוג בקרב מחננו, לא מהרו בני המשפחה להסכים לביצוע

של אביהם, ובתגובה אמר להם הפרופסור: "וכי לי מבקשים אתם להודות?! הלא אני וחברי כבר נואשנו מחייו, ארע לו נס גלוי, והתודה על כך מגיעה אך ורק לריבון העולמים!".

"הסיפור ריגש אותי מאוד", סיים הרב קוק את דבריו, "בפרט משום שנזכרתי בדבריו הנודעים של מרן ה'חפץ חיים' בהקדמתו לספרו 'שמירת הלשון', המשיבים על תמיהתם של רבים: מפני מה התפילות הרבות, שמתפללים מיליוני יהודים במשך אלפי שנים לבנין בית המקדש, טרם התקבלו? והתשובה לכך פשוטה: כשאדם מדבר לשון הרע פיו מתלכלך, ותפילות היוצאות מפה מלוכלך כוחן מוגבל..."

במעשה שארע עם יהודי יקר זה, ראיתי המחשה ברורה לדבריו של ה'חפץ חיים': גם לאחר שכל הטיעונים שהעלו סנגוריו לא הועילו, הגיעו לפתע שתי מצוות קלות התלויות בפה - עניית אמון אחר ברכות השחר, והימנעות מלשון הרע, ויחדיו הכריעו את הכף לטובה".

רבה של העיר רחובות, בתוך משא החיזוק שנשא בפני מאות נציגי 'בני אמונים', בכנוס שהתקיים בשנת תשע"ג בבני ברק.

(מתוך 'בני אמונים' שלח ע"ח)

מתפלל, במשך שלושים השנים האחרונות. הטיתי שוב את אוזני ושמעתי כיצד הקול מנסה ללמד עלי זכות: 'שמעו נא רבותי, דיינים מומחים: במשך שלושים השנים האחרונות, אני משמש כרב בבית הכנסת שבו מתפלל הנידון. מעיד אני נאמנה, כי במשך כל שלושים השנים הללו - מעולם לא הפסיד האיש את השיעור שקודם לתפילת שחרית!'. משנוכח כי טיעון זה אינו מועיל הוסיף הרב ואמר: 'במשך שלושים השנים ששימשתי כרב בית הכנסת, לא איחר הוא, ולו פעם אחת, לתפילה. אם לא די בכך, היה הוא משכים לבוא לבית הכנסת, מקשיב לברכות השחר של המתפללים, ואף סחב אחריו את יתר המתפללים אשר אף הם דבקו בהנהגה זו. וכך יצא שמו של בית הכנסת בפי כל כ'בית הכנסת של עוני אמון'. "מול טענות כה חזקות לא יכלו בית הדין לסרב לביטול גזר הדין. קול הכרוז יצא מיד, כי בית דין של מעלה פוסקים לאיש חיים, וכי יכול הוא לשוב לעולם הזה ולהמשיך בעבודת ה'."

"באותו רגע פקחתי את עיני, והנה אני כאן עומד לפניכם, בחסדי שמים, בריא ושלם!", סיים הזקן את סיפורו המרטיט. כאשר עמד החולה להשתחרר מבית החולים, באו ילדיו לחדרו של פרופסור אברהם, כדי להודות לו על החלק הרב שנטל בריפוי

לקראת שבת

**"ביום שישי נקש הגר"ש פינקוס זצ"ל
בדלת ביתי והציב לי אולטימטום בן 10
דקות - או שאתה בא איתי, או ש..."**

**לקראת
שבת
מלכתא**

טעימות קצרות מגיליון 'לקראת שבת' פרשת שופטים

ההסכם שכמעט נחתם בינו לבין זוג יהודים על מכירת כל חלקו בעולם הבא; התנאי העיקש שלו לקבלת תרומה - "שהתורם יבוא ללמוד אתי חצי שעה ביום". כיצד 'הכריח' יהודי באמצעות אולטימטום בן 10 דקות לבוא עמו לסמינר לקירוב רחוקים, ועוד ועוד.

ועוד בגיליון השבוע: המדוברת הצהירה - "אני מוכנה להקריב את עצמי קרבן בשביל שבעלי יוכל לשבת וללמוד", אך למרות זאת החזו"א שלל את השידוך; עומדים לקנות רכב חדש? - קבלו את הטיפ המיוחד ממרן הגר"ח"פ שיינברג זצ"ל, על מה חשוב במיוחד לתת את הדעת לפני הרכישה; נאום מפתיע של גיורת שחולל סערה בעיצומה של הרצאה מנומנת; ועוד ועוד.

לצד עשרות אלפי תלמידי הישיבות ואברכי הכוללים שחזרו השבוע לחבוש את ספסלי היכלי התורה, שבו השבוע אלפי מחנכים ומרביצי תורה למלאכת הקודש בה הם עוסקים במסירות ובנאמנות כל השנה. בגיליוננו השבוע מופיע סיפור נפלא שבמרכזו התבטאות מפעימה שנשמעה מפי קדשו של הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל ז"ע, המעניקה מבט מיוחד ומעצים על מלאכת הקודש של חינוך ילדי ישראל.

יריעה נוספת על 'מצדיקי הרבים' המופיעה בגיליון, עוסקת בדמותו של הגאון רבי שמשון פינקוס זצ"ל, בתקופה בה פעל גדולות ונצורות ביוהנסבורג שבדרום אפריקה, ומכילה לקט עדויות מפליאות מפיהם של יהודים שזכו להתקרב על ידו:

**פנה הרבי מסאטמאר לר' שלמה בראווער ואמר
לו: "לך לר' געציל ותגיד לו שיסע לחתונה הזאת
ויהיה שם מחותן. בחתונה הזו אפשר להיוושע
בכל, כי הקב"ה בעצמו יהיה בחתונה"**

געציל. ר' געציל היה אז עשיר, אבל עדיין לא היה גביר אדיר, ובעת ההיא היה לו משפט אודות מיסים. פנה הרבי להרה"ח ר' שלמה בראווער ע"ה ואמר לו: "לך לר' געציל ותגיד לו שיסע לחתונה הזו ויהיה שם מחותן. בחתונה הזו אפשר להיוושע בכל, כי הקב"ה בעצמו יהיה בחתונה".

אמר ר' געציל לר' שלמה: "תגיד לרבי שאסע לחתונה ואהיה שם מחותן, ואשאר שם לכל השבע ברכות, ואשלם את כל הוצאות החתונה, וכל הכסף שבעלה הבטיח - אם הרבי יברך אותי שאפטר מהמשפט".

חזר ר' שלמה לרבי ומסר לו מה שאמר ר' געציל. אמר לו הרבי: "רצוני לשמוע דיבורים אלו ממנו בעצמו". נכנס ר' געציל לרבי וחזר לפניו על כל דבריו. אמר לו הרבי: "וועלן זיי אויף דיר קיין שליטה נישט האבן" [לא יהיה להם שום שליטה עליך]. בעת קריאת התורה ביום שב"ק, סיים הרבי אצל ר' געציל בפסוק בפרשת ראה (טו,ו) "ומשלתי בגוים רבים ובך לא ימשולו". ר' געציל קיים הבטחתו, והצליח במשפט, ומאז עלה מעלה מעלה בעשירות.

(ע"פ 'שיח זקנים' ח"ה עמ' פה, הובא בגיליון שבת בשבתו שע"י מחזיקי הדת באנטוורפן)

סיפר הרה"ח ר' יוסף רוזנברג: כשהרה"ק מסאטמאר זצ"ל היה בעיר לונדון והתאכסן בבית הרה"ח ר' געציל ברגר ע"ה, עמדנו פעם בחדרו בשעה שלקח פתקאות. פתאום שמענו שאומרים שנלך לצד, שאיזו אלמנה ממנשסטר רוצה לגשת אל הרבי, וכן עשיתי.

האלמנה נגשה אל הרבי ואמרה לו בבכי שבעלה נעדר מן העולם זה שלשה חדשים, ויש לה בת כלה, ולא מוצאים את הכסף שבעלה הבטיח לתת. ויש אנשים שיכולים להעיד על בתה שהיא צנועה וכשרה, והיא מפחדת שהשידוך יתבטל ח"ו ולא תוכל לסבול את הבושה, ויש לה עוד ילדים בביתה. וכידוע אצל הרה"ק מסאטמאר, כשהגיע לאלמנות ויתומים היה לבו מתמוגג מגודל הרחמנות.

כשמע הרבי את דבריה, אמר לה תיכף: "ראשית, השידוך לא יתבטל, אין לכם מה לדאוג". אחר כך אסף בידי הקדושות את כל הכסף שעל השלחן, מכל מיני מדינות - בלגיה, שווייץ, אנגליה, ואמר לאלמנה: "את אומרת שבתך היא צנועה וכשרה, כסף זה אני נותן עבורה שתקנה מזה מתנות יפות, ואודות שאר המעות, עוד נראה".

האלמנה יצאה מחדרו ונכנסה לחדרו של בעל האכסניה ר'

* דף היומי בבלי

* דף היומי בהלכה

* ווארט או סיפור לפרשת השבוע

* שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

"אין לך דבר שעומד בפני המקטרגים כמו הספר תהלים"

סגולת אמירת תהלים בחודש אלול

ממשיך לעורר בספר 'שער המלך': "...ואין לך דבר שעומד בפני המקטרגים כמו הספר תהלים הנקראים מזמורים, שבהם יוכל לזמר ולהכרית כל הקוצים והחוחים הסובבים את השושנה העליונה, ומחמת זה שאנו צריכים דוקא בזה החודש לבער הקוצים ידרוש על כל קוץ תהלי"ם תהלי"ם בכונה ובכיה לאמר התפלה שאחר כל הספר, ושלא יהיו פחות מעשרה שיאמרו הי"ג מדות בסוף יהי רצון.

"ובאם יש איזה מקום ועיר שלא יודעים מן המנהג הטוב הזה ראוי להודיעם שלא ימושו מן הספר תהלים בכל יום מהחודש הזה, ויהא חשוב כאילו עסקו בנגעים ואהלות, וזכות דוד המלך ע"ה יעמד להם להוציא כאור משפטם לחיים ולשלום".

(מתוך מאמר מאת הר"ג רבי שמואל צבי גנץ שליט"א)

מהדרים היו בני ישראל מקדמת דנא, להרבות בימי התשובה והרחמים - ימי אלול, באמירת מזמורי תהלים. דברים אלו מצאנו בספר "יסוד ושורש העבודה" - שער המים פרק ד': "הנה עת לחננה כי בא מועד ימי הסליחות, והמה בכלל ימים נוראים. ועינים להם ל"ו יראו שכל איש מישראל מעם קדוש אפילו קל שבקלים מתעורר בצדק להחזיק לבו בימי הסליחות לילך להתפלל בבהכ"נ ולומר מזמורי תהלים יותר מכדי הרגלו בכל השנה".

בספר "שער המלך" כתב בנידון זה: "ראיתי בכמה מקומות מאז ומקדם, גם אבותי ספרו לי, המנהג הזה הנכון והיפה מר"ח אלול ועד יו"כ תיכף אחר התפלה לומר ספר תהלים בקול בכי ונעימה, האחד יודע לזמר ולדבר יעמד לפני התיבה וכל העם עונין אחריו.

הלוח היומי

ג' באלול | רבי מאיר שמחה ב"ר שמשון קלונימוס קלמן הכהן זצ"ל, מדווינסק, בעל אור שמח, משך חכמה

בשנת ה' אלפים, החל ביום זה 'ויכוח פריז', בו הועמד התלמוד הבבלי למשפט, שהתקיים בארמונו של מלך צרפת לוואי התשיעי. בשנת ה' אלפים קנ"א, נטבחו רבים מיהודי ברצלונה וטולדו שבספרד, במהלך 'פרעות קנ"א'.

יארצייט:

- של"ו: רבי משה ב"ר אברהם פרוניצאלו זצ"ל, מהר"ם/רמ"ף, ממנטובה-איטליה.
- תקצ"א: רבי ישעיהו ב"ר מאיר וולטפרייד זצ"ל, מפשעדיבוז', בעל דברות חיים.
- תרנ"ד: רבי משה ב"ר כליפה עידאן זצ"ל, רב ודיין בג'רבה ובגאבס, בעל תפילה למשה, תורת משה ועוד.
- תרע"ו: רבי נתנאל ב"ר יחיאל מיכל הכהן פריד זצ"ל, מאווראש, בעל פני מבין.
- תרפ"ג: רבי מאיר שמחה ב"ר שמשון קלונימוס קלמן הכהן זצ"ל, מדווינסק, בעל אור שמח, משך חכמה.
- תש"א: רבי יוסף מאיר ב"ר חיים אברהם פולק הי"ד, מברגסז.
- תש"ח: רבי יהושע ב"ר נחום בוימל זצ"ל, ר"י ויז'ניץ, בעל עמק הלכה.
- תשמ"ז: רבי יצחק ידידיה ב"ר אהרן פרנקל זצ"ל, הרה"ר וראב"ד ת"א-יפו, בעל דרך ישראל.
- תשס"ח: רבי יחיאל פישל ב"ר יוסף אייזנבך זצ"ל, ר"י שער השמים.
- תשע"ו: רבי אליהו יוסף ב"ר דוד שאר ישוב כהן זצ"ל, ראב"ד חיפה.
- תשע"ז: רבי דוד ב"ר יעיש פרץ זצ"ל, ראב"ד טבריה.

מי שהתענה בראש חודש - כיצד יכפר על כך?

שהאיסור הוא מדרבנן. ומי שקיבל על עצמו להתענות בראש חודש, קבלתו אינה חלה; אך אם נדר שלא לאכול בראש חודש - נדרו חל, אלא עליו להתירו לפני ראש חודש. ואם לא התירו, עליו להתענות, ולאחר מכן יתענה תענית נוספת כדי לכפר על שהתענה בראש חודש. וכך הדין גם אם נשבע שלא להתענות, באופן שהשבעה חלה (ראה להלן).
[שו"ע תיח, ד-ה, ומשנ"ב יב ר"ד; ביאורים ומוספים דרשו, 12, וראה שם, 13]

כפי שלמדנו, אסור להתענות בראש חודש; ויש מהראשונים שכתבו שהאיסור הוא מדרבנן, ויש אומרים שלדעת הרמב"ם האיסור הוא מדאורייתא, על פי הכתוב: "וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם", דהיינו שהקישוה תורה את ראשי החודשים למועדים, שהם שלוש הרגלים וראש השנה, שבהם איסור התענית הוא מדאורייתא, (וראה במקורות); אך יש אומרים שאף לדעת הרמב"ם האיסור הוא מדרבנן. ויש מהאחרונים שהכריעו להלכה

הנשבע לעבור על איסור דאורייתא - האם שבועתו חלה?

שהתורה נדרשת בהן; וכן במצוה דרבנן - השבועה חלה אף כשנשבע על המצוה לבדה. ונדר, חל אף על מצוה דאורייתא, כיון שנדר הוא איסור 'חפצא', כלומר, הוא אוסר חפץ מסוים על האדם, ואין מחייבים את האדם לקיים את המצוה בחפץ שנאסר עליו. ובכל מקרה שבו השבועה או הנדר חלים על דבר מצוה, דאורייתא או דרבנן - חובה להתירם.

[שוע תיח, ג-ד, ומשנ"ב ח-יב; ביאורים ומוספים דרשו, 10, וראה שם, 9; וראה ש"ך יו"ד רלט, כ, ובהגר"א יח]

הנשבע לעבור על מצוה דאורייתא, בין מצוה עשה ובין מצוה לא תעשה - שבועתו אינה חלה, כיון ששבועה היא איסור 'גברא', דהיינו שהיא אוסרת, או מחייבת, את האדם עצמו בעשיית המעשה שעליו נשבע; ומאחר והאדם עצמו כבר מחויב, או אסור, בעשיית המעשה, אין כוח בשבועה לחול. אולם, אם נשבע ב'כולל', דהיינו שכלל בלשון שבועתו דבר הרשות עם דבר מצוה - השבועה חלה אף על המצוה.

במה דברים אמורים? במצוה המפורשת בתורה, אבל במצוה שאינה מפורשת בתורה, אלא חכמינו ז"ל למדוה ב'מידות'

באיזה אופן ראוי לכבד את ראש חודש שחל בשבת?

מאכל מסוים שאינו נאכל בִּיתר השבתות. ואם לא הוסיף מאכל בסעודות השבת, יש להוסיפו בסעודת מלוה מלכה. וההוצאות לצורך סעודת ראש חודש, הן כהוצאות שבת ויום טוב, שאינן בכלל ההוצאות שנקצבים לאדם בראש השנה, אלא כפי מה שמוציא עליהן - יוסיפו לו על הנקצב עבורו, אם מעט ואם הרבה.

[שו"ע תיט, א, משנ"ב א-ב, ושעה"צ א רה; ביאורים ומוספים דרשו, 1, 2 ר"א]

מצוה להרבות בסעודה בראש חודש, ומצוה זו מוטלת בין על האנשים ובין על הנשים. וכשיש שני ימים של ראש חודש, יש להרבות בסעודה בשניהם. ונחלקו הפוסקים אם יש לקיים מצוה זו דווקא ביום, או שניתן לקיימה אף בלילה. ורצוי לאכול סעודת פת; ויש שנהגו לשתות יין.

וראוי להוסיף לכבוד ראש חודש מאכל שאינו נאכל בדרך כלל בימות החול. וכן בשבת שחל בה ראש חודש, ראוי להוסיף

* אסור להתענות בראש חודש. ורצוי לאכול סעודת פת לכבוד ראש חודש, אך אין חיוב בדבר; ולכן, אם שכח 'יעלה ויבוא' בברכת המזון, אינו צריך לברך שנית.
* יש שנהגו להתענות בראש חודש ניסן, משום שבו מתו נדב ואביהוא, ובראש חודש אב, משום שבו מת אהרן הכהן; ורצוי לנהוג כן.
* ציבור שקיבלו על עצמם להתענות בקבוצת ימים מסוימת, ולא הבחינו בכך שבאחד מימים אלו חל ראש חודש; וכבר החלו לקיים את קבלתם ביום הראשון מקבוצת הימים - קבלתם חלה גם לגבי ראש חודש, ועליהם להתענות בו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מדוע נקרא 'עירוב חצרות' בשם זה?

ואם אחד מדיירי החצר לא נתן פת עבור העירוב, הריהו מבטל בכך את כל העירוב; אולם, הדר בבית אשר בו הניחו את פת העירוב, אינו צריך לתת פת עבור העירוב, כיון שבלאו הכי דירתו קבועה שם.

וכמו כן, בית המשמש כ'בית שער' לדיירי החצר, דהיינו כמבוא וכמעבר לבתים פנימיים - שלמרות שהוא מוקף מחיצות ומקורה, אינו ראוי לדירה, מאחר והוא משמש למעבר ציבורי - הדר בו אינו צריך לתת פת עבור העירוב.

[שו"ע שעט, א, משנ"ב ושעה"צ א; עם השלמה ע"פ שו"ע שסו, א, ג רה, (ושם, ט)]

כפי שלמדנו, 'עירוב חצרות' נעשה באמצעות גביית פת מכל אחד מדיירי החצר, והנחתה באחד הבתים; ובכך קובעים כולם את דירתם בבית זה, כיון שמקום הפת הוא עיקר הדירה. (ולחילופין, ניתן לעשותו על ידי שאחד מבני החצר יזכה פת לכל דיירי החצר, ויניחה באחד הבתים).

ואין העירוב חל אלא כאשר כל בעלי הפת מסכימים לכך שכל אחד מבני החצר, אם ירצה, יוכל להיכנס אל הבית שבו מונח העירוב, ולאכול מהפת כאוות נפשו; ובכך נקרא שמו 'עירוב', דהיינו שמעורבים זה עם זה ומתמצים זה לזה, ואין האחד מוחה ביד חברו.

* דף היומי בבלי

* דף היומי בהלכה

* ווארט או סיפור לפרשת השבוע

* שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

אמינותו של מספר לשון הרע, היא כאמינותו של לובש שעטנו ומקיף פאת ראשו וזקנו

הצטרפו אלינו ללימוד היומי ב'חפץ חיים'

שעבר על לאו של 'לא תלך רכיל' ו'לא תשא שמע שוא' ושאר לאווין, ואם כן, מפני רשע זה נוציא את השני מחזקת כשרותו ונאמין שעבר על איסור לשון הרע? - "בוודאי החשוד על לאו דרכילות ולשון הרע, חשוד גם כן לשקר ולהוסיף דברים ולהחליף מסופו לתחילתו".

בביאורים ומוספים מציינים מדברי ה'חפץ חיים' בספר 'שמירת הלשון', שמדמה את המספר לשון הרע לאדם ששובש שעטנו ומקיף פאת ראשו וזקנו - שאז בוודאי לא היה השומע מאמין למה שמספר, שכשם שהופקרו בעיניו איסורי תורה אלה, בוודאי הופקר אצלו איסור שקר. ואם כן הוא הדין במי שמספר לשון הרע, שהופקר אצלו איסור כה גדול, בוודאי אין להאמין שסיפורו אמת.

בסעיפים הנלמדים היום (כלל ו' מהלכות רכילות סעיפים א-ב) עוסק ה'חפץ חיים' באיסור לקבל ולהאמין לסיפור רכילות, גם כאשר ישנן לכאורה סיבות לקבל את הדברים. לדוגמה, כאשר המספר אומר את הדברים בפני האדם שעליו מדובר, והלה שותק. למרות שמשתיקתו נראה כי הוא מודה לדברים, אסור לשומע להאמין ולקבל את הסיפור כאמת, משום שייתכנו סיבות אחרות לשתיקתו.

לטעם האמור, שייתכנו סיבות אחרות לשתיקה, אנו נזקקים רק במקרה שהמספר לא עבר על איסור בסיפורו. וכגון שיש בסיפורו תועלת. אך באופן שהמספר עובר על לאו של 'לא תלך רכיל' - בלאו הכי אין להאמין לו כלל. וכפי שמסביר זאת ה'חפץ חיים' - שהרי מספר זה הוא רשע לפי סיפורו בעצמו,

כתבו הספרים שבליילה קודם השינה נכון לאדם שיפשפש במעשיו שעשה כל היום, ואם ימצא שעשה עבירה יתודה עליה ויקבל על עצמו שלא לעשותה עוד, ובפרט בעוונות המצויים, כגון: חניפות, שקרים, ליצנות, לשון הרע וכן עוון ביטול תורה צריכים בדיקה ביותר.

(משנ"ב סימן רלט ס"ק ט)

נשתדל קודם השינה להתבונן במה שעשינו היום ונחשוב במה עלינו להתחזק